

کلکس نوچیست پور رو دنبه (۱۵) کار را تعلق باداره با دریفیل لیست
نوتیه الاسلام) المثلثن ادیب است
دیرشان اداره اقامه کاظم شریعت
هر دشنبه طبع و شنبه تئتمم مشود
دشنبه شنبه، شهستان لاله
سلطانی ۲۳ ماه سپتامبر ۹۹

جَلَلَتْهُ

بدون قیمت مخوب نباشد

درین آز هر کو زم فیما پیش داد من اخراج دادی بحث می شود سپه مقتبیون تشریف از عدم نصان نداشتند

(لکران خاں)

ششم شهستان آرلندن دستین ایده دستوان (بیان)
مدرس ایمان دو لیتن سکلیسون او ریکا اختلاف شده
شنبه را که دو لیتن شنا رایه های سین کرده از آن قبول
میکند این مودود است غیره ست چنان ایجکی ز دستین
و او ریکا یکت چیز جیکی ایکلغا زینا طلب شد تازه
جهان پنجم که سوم به دوم است از (جوردن) روانه میشند

دکت سلیمان کرتام و ادمی شیل سلم و بلا همچو
فرار کرد و سبکه ازین دیگری دست نداشت اما این خواست
سته چهلین بیانی امورات که باعث کدمه در تیزیون
در اندیشه خانیست از گزند و آشنازه دادی امانت
دانگر (دخواش) و سبکه اینها سه دنیانه دنگلها
و ضریع اختلافات گفت و زیرا اینها در این سه دنیانه
سالات میکارند و نیز فمه اند در آینده باعث
اختلاف دانیشن خانیست و دنیانه بود
سیاست و نظر از امای میش که در مکانی و دنگلها
باشد اختلافات این قسم بصلن بخوباید که حکمت
دیگری اجزء ادارت مکانی فراگرفته است
از مردم نیاز است اینه فرمی تازه گرفته اند که در هفت
حکم شوی و هر سر مجاہدی خسروی دیگر کار آئند

لردن امور فضیل که فریب و دزه از نظر بودند و ممی جیاز
بنگی داشت) رسیده همان طور تقویل کرد و امور فضیل شنید

مودودی اور بہادری میں پایا گیا تھا
کچھ داشت و حقوق خود را ہم حفظ نہ کر داشت تھا
ستہ سیلین روکس ایسا یہ بیان بھول دیں میں
ہمیں صحیح وستہ سیلین کا داد دیا ایسا بات سمجھنے کا
ایہن سکافی یا اول ناکون امر پنڈت شدہ است
وہ دبیر و دبابر) بیہت شرکت انجمنی کرنے پر
تین قسمیت سکدہ اپنیں ہا منعقدہ خاصہ شدار کی
زمیکا خواہ امداد میں اپنی تصریفات وستہ سیلین ا

طایفیست که همان مساله این بود که در سیاستی که دل خود
بشت و را برین کرفت آن دو حاده هدایت نمودند که در فرورد
آن می بودند
(ایرانستان) از طرف دولت فرنگی باید این پیشنهاد
نمایان شده باشد
درین فرمانداری میرزا کوچک خان و بیان از آن در پیشنهاد
آنرا کمال آن شرکت امور خارجی در سیاست خارجی شرکت کرد که یک سر زبان
پرسید و بیک اعلیٰ را مستعد حق نامید
حاب نموده اند که درست مردم است جمهوری اسلامی ایران
(۱۴۰۰-۱۴۰۱) خبر سکوت نهاده شد که از نموده اند

و هر دن بیشترین مرضی را می خواهم مزد که سید یونس
بزم کرد و بناک شناختاری مسند تمام نمود و بسباب ای سگ طلاق
بپرسید . . . . .
او که از سر از ساخته کرده شد و آن هارمه مکرده
نه خودم را زور تیره ایند که در سیار قشنگی پنهان
من باشد مانع بینه از اینهاست و مصالح زیاد و مزادر خود
بر سر بیاری چنان است شکست خود را آهن خواست
سیاهی کلرافت بیاری پاره شده و هشت شفاف بالی هم شد
و دل خرافی از اینها رسیده بست

تهریک اسلام آریکامن با بحث بذرا تلپان بر ملاف دادا
و نیا ات آلامان بجت شده است
از زارهای رات ز مردم ری ای ای نهائی ز نم شد اه
ول بروان لایا پر زنگاک آ مردن تقویت مرکب استثنای
ولی در سایدین سودستا است بخیل لر خد و پهلوان نه جمل
درستول نیکند زین علوم مشود که فردی ز نم شد اه
نم پر پاشا کاره بمال ایاست ه پسیده چه برش بشکاره
علیا کی این جهانی بی را درونع کهفت نهید پاشت هست که نه
در فرهنگ سریز لند تیسم افشار و مدنیان هر چیل ای
که زونا ستما پرسه است ایکر بحقه ز ای خان

1

خود میشیز تر فرع نموده بلکه کمال وقت را خواهد داشت
که بر قدر پیوسته شنیده باشند همانگاه میتوان شروع
در زنجار ارسال شنیده بود و مسند شدی بجهان شعاعیان
پذیرفته است از کفر کوفہ با این شعر بدین مناسبت خواهد بود
لهذه سیاسی نکلیں انقدر مشتهی که جبهه احیا کنم
زنجار فری مرد است فراد است از غافل است سیل است ایکم
سینا ششم مقدار قدر دارد و مهده آن هست
در پیغمبر ایضاً همینی در پیغمبر ایضاً همینی در پیغمبر ایضاً همینی
غیل یا باین حسانی ایضاً همینی در پیغمبر ایضاً همینی در پیغمبر ایضاً همینی

در جهان را که در نگاهان پیشنهاد می‌ناراد هست که حسنه
حسنه سخنای پذیری مده بجا بینه از دیده است
امروز کس در داد و ستد که متون زندگی نمود که شنید
تجلی خود را غافرا بود کی در مسائل که رفت و فرسته
سودان و قتل خوازی بزرگ نمی‌بیند که از تحرکه بود
زندگی بود باستربت که نیکید بر سود اینها غلبه نمایند
از خیارات تازه غافر نمی‌شود که فیصله نموده از پیشسرانه
عدالت غایر خواهد گردید
برخلاف خیارات زندگی مصالحت نمی‌باشد بلکه بشریت
پوچ و درین سیاست کافیست (بنیاد پیشبرد) مصالحت ایجاد
اویم (بین پیر) که از مصالحت زندگه استفاده کرده باشیم
ذاشت که هستنای درستی می‌داند بقول خوبات
زندگه خواست خود پیشتری کند که خفت
یک خبرنگاری را می‌داند که زندگه شهادت در تقدیر مسخران
طلب کرده و در خلاف اولیه بینان اراده است بگویی
با این دلایل که می‌ست

ستزدوز بلذن آمه کوسی بیون دیه بجهت
راهن (ابوداود) حاصل شد ستره صوت دسته
سوان هم خواهد رفت بهته لاخ تغیر لکاره بعده
سم آن -

پرستیزیت کر که میگردست جمهوری ترکسیا باشد
علی‌چشم خود از این سیاست فرنگستان را در نماید
بین پاریس بروند و ملتیست بالغستان هم سیاست
فرانسه میگیرد زیرا بنیان افغانستان را کنایف شده
که آن در پاریس داشته باشد . . .

(اخراج ناخواج)

این جو معمن برتری اک در فر نهمن با عیالت و مس کان عذات جلائمه
ید از شرم ساری مده نگران پناه کردن هست
در نجس با اسلام دوست ناموز فی متوجه گردید یعنی هم تبر نهمن
که تمام هست را ای بردن هست که جزو طبیعت بود سلام و تقدیم
پایین باز نمیخواهد نسبت با ایالت نهی باز نگذارد و ول آیه
کلم است آن کجا چیز از طبیعت صرف نماید و در چون خود را
دان ای و خود محبت ای و محبی ای
این تصریف را رسانیده متوجه کنیلی بجز جهودی ای ناموز فی مکتبه
یک از جهای ایت حکی و دلک آمریکا اراده داشت که قوشون خود را
نهی نماید و طبیعت همچنان که روابطشان ایش شدند و بجهود

بندل امبارات ترک تمام سریب میں اسی استہ ہمہ شیخ
 بزرگان طاقت مزدہ پڑھن ہوت کہ این پریمہ مغل
 سپھاں سر لبند کندہ پر دین خلک کمال بہادری وہنہ
 آنچھے سو کر قاذہ
 افہمہ است کہ سب اپنے آلام بیسے داد برصہ تصرف
 عوام کو پتھرنے اور اشناز

دستگشتن از آن است که قدرسته زرک شناساد و دهن بازه
بود و بز ملاحت میگشتند رانه که بقیه طبائیان بر قدرسته
و آفرادهای امیریکا از آن از آزاد خواهد کرد ازین طریق پیشگویی که
تریکا آزادی طلبان را با رسانیده به
از ای مردان سپاهیان کار در فضای آفتاب است هست غلی رسیده
تزویج آمریکا و مصیبت زرک و پیش هست فریاد کلکشم
پوچه بیان یافته بود از طباعت سراسرازده مذکور آنقدر
آمریکا و فضای ایستاده شده
زیرا قدرسته بمنی داشتند این قدرسته طاپه پیشگویی که مذاقت

بسال گذشتند و درین خود کوکب خود و هشت خبر
کرفتار بیان گون و گیوه و میث و هشت خبر تلف شد
و هفت خبر تمام اینهاست از همینه دوسته شصت
شش قدر بوده است اگر پنجه بمال گذشت هشت هفت
هشت می باز هم خیلی صفت است گویا اسالیم
شیر یا زیر یا زدن و سران برای این میل
از ذکر مرد برد و دست شکنند اینه است که نیز
هشت هفت یا به چیزی این مسلک است این عبارتی را یاد
سرمهایان میخواهید امری که رفع شویش را از خود می
کرده است بزرگترین فائز یعنی کرد و حق کرفتار بیان
طاعون بود و بعد از آن شدته می خود و هم چند
مشهش نمی باشد (قابله توجه حکایت شیخ فارس)
مشهش نمی شد تا کرده و رای اینانم
مشهش نموده است از قدر که با اینه که اهل لامع بیه
من قدر همیشه بنادر و رسکن فارس بجهت لامع
نمی بست درین امر زیاده پنهان تر می بفرماید چند که
نمی بست اگر در فریضی شیخ فارس خرسکند انسدادش از قدر
و میشهه ای اینه بیرون است قاع صفت است
خواه که در پنهان است از درینه بیان بیرون خودون
دواده قدر و اکثر و میکم هم فریم است هزاری همین پنهان
میگفت طاقت مصارف اند او خود طاہر است
هم میوپهای منبع نهاد طاعون کلمه می بسته است
که صلاح و قدر اینش از وقوع پنهانیم اگر بر پکه اندام
گنیم افقه برخودمان رحیم کنم می سلست طاعون از
چوب هلاک بینند و ماقم و فکوم ندارد که از اینه
ایم باز هم میشهه نیم که می است این میال دوسته
چند خدا را و اکثران بازیش ایانی را بجهت هفت
ملعون میشهه بفرسته این و نهایت هفده است
و هفتم که پنجه کوتاه باید انسداد طاعون را هلاک
خود نمود اگر همیشه خدا را و اکثران فارس بسیار بجهت کار
ماهی که اینه دنیا می دارد و بآوار فارس کنم پنهان است
است از وضع قدر همیشه خیلی مشکل شکوش است
خداآذ جسم که (اخبار را تهیی و خاطره)

با سهان فیضه مرد اهل استهان بوداین مردم تم را
از خانم میزند و زن با شرف افکر و اهلهن اسلامان
کمال صفت را پیشان داشت و در نزد هام معاشر نمیباشد
احترام را داشتند این جهان قشانی را واع ذرمه و حمده است
مید حمده و آن سکرور زبان را با استهان بسته بود
و بهم دردم در سوگواری شنیدل بود ناداره عجیل نمیباشد
از خدا تیام مرد بزرگ و بخشن دیگن که در نسلت خود
خانمی بیانه بود کمال ناشفه مردار و از خداوند خواهد
که با زانه کان ایشان حضور منشنه و دین ما بدل شد
شان بایی محمد بزمیسم که حقیقت تاکی پدر بزرگ کار
بل در بیانی از مفاتیح محنته را بده مصیبین فناشت
فسریه اداره مصلحتین با خابه عاجی محمد بزمیسم
و در نصیحت بزمیسته آن پیشیستان کرد باقشانایی
پروردگار دیر نگرس از دین و دنیا و دن بینها و پا خود
برگان کرب و محنت بکرد و در زمیجهان آمد

(ا. ب. م. ش. ع)

(بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ)

بوجیلکه و قایصه هکار میل المتبین المدعو سید چه بیشی
ایام مرض طاون تنقی کرده در ایرانیان هم ریت
کرده است چنانچه آنکه بحضور صاحب تاج امیرخانه
المردوف بخلاف دیگر روزها مبتلای بطلون شد
پس قدری میباشدند امید و ایام که برداشته است یاد
دوست نفرد گیردهم از مشکان عذازمین ایرانیان نیز
گرفتار شده اند نداده رحم فرمایند تبار محظم با خوش
صاحب هشت بیوی که نداده نداشت اهل آنها را در فرمودای
نشداید گفتن نموده علی العیاله دهنه از در پیشیز
رشکن جسم کرده که در مصارف بیمارانه مرد
نایمه ایعیانی عصب رفعیم بیوی اگر اینجنبی باشم تحبر است
ما قم غایسه داعفای ایان اینجنبی را درمان با ادعا فرمد
بنیسر ترا و دهشته لاهشته میگرد و زرسع شده در
نایمه تنقی قبارت خود را بخت نایمه ایمه ترینکه
لی در آنها ببرد

بیوسته (در پنجه این تمام اغفاریان بود) پس میباشد که میتم
که هدایت از زمین پا راهان باشند پس از اگذار و کفر قاف از آن
سامان نمایی پیچ تمام و مجدد را اینها را فستیول نمذک کرده اند
اخباری شود مذاکره کرده اند که همان سمت سلطنت خوش در برخی
از دولت داده بپیچ قسم ماذون بمنتهی شرکت ۱۵ ماده ای اینجا
نماید که غریب از هدایت دید این امر مستبد پوشیده هست و قائم
پرادر و از از این اداره کرمان پهنه اشده ای همان است

(آمر کا فلک میں)

علوهه به بن کرایل ظلپان مستند نمای آمریکا و
و همیباشد خواهی از ایل آمریکا نمیز هنر فلکاتر
دولت آزادی مینهضو بخود میگذند که دولت آزادی
ست که در سیک صد و پنجاه آندریکا باشد دولت خود را
بابن طاری نهادن پس از خوف ظلپان آمریکا غایب از ایالت امر
میشود ول شناخت دولت آزادی ایوال رونک آنها
هر کروز میبینند خواه بود ازین درود قریب ظلپان آمریکا
خود مخالفت میباشد این از طرف رکرایل ظلپان در کا
امریکا پیش از استفاده از این پیشلمات آمریکا بعین از ایله
تصدیر خواهش دل نهاده رونک جمله باشد
آنی تو ایده کرد بد و بنت آخوند دولی یک مردم غافل افت
ظلپان را کراو نماید غایب اینجانی میباشد اگری از دولت علی
بین نجادت ظلپان را از من نزده و دسته نند غالب

دی مسیح انجمن اسلام

(بایانی کتابه و میراث) اول آنکه اخبار طبع کرده و از هست بر پیش بیوم خبر من شد
شود مردمان اخبار زبان مشهود این ترک امیر گلبرق
تریا کشان که خبار است ز رسیده طبعی این شمشیر مشهور نداشت
از آن اخبار سینا بدان اخبار اینکه باشند که باشند رجیس از این
رسیده است بدب پیشش شاهدت آن بوقت خود است
خبار طبع با اینکه پیش و از هست ای این دو خبر بدین ترتیب
آغاز که زیاده نیز سه این مطلب با این مشیر است
که از هست در آن طبع اینکه چاکه مسخر است این قائم شد
که باشند نگاشت این سیچ از مردم از اکردا افات چهنه خواران را
نگویه امال یک دوش زانو بید درین چار منزه میر فیض طی این
و فایح نکان در اقطار عالم داشته باشند اینکه این طبع دیگر
(اکرهاش و اپس و دن آی) میزیدیکی ز اخبار است این ششم
که میزیدیکی دن زانه هست بلده بر میار رسکی ز اخبار دیگر همچنان
درست دن زینیز پس درین طالع پیشست بزرگ که اکل طلاق
بجز اینکه بخت این کند و تمام و قایح کاران اخبار است
نامه و دسته از جمله بخود نماید اتفاق لازم است که خجالت
او از محشر میار بار بار مایه و دن زانه شدند نهایت دخوان گیرند
آن مذاق کند و دن ای که هشت پار مایه طبع و تبلیغ نهاد
پاشهند و هند که اخبار علی گردن هست پست پسی که چونها
ساده نیقت درست صرف یک خیار میشون و بیش نیست بر اینکه
هر دن شاهست بیشود و پر وسیع است که هنوز همیه های این
اخبار ندانند و دن این خبار است که ایندیه نهادست بیشند
هدند ز داشت درست همزمان از سیچ و از میزندیمه اخبار است
بیان اخبار است غاری نزد است چندی بر دند و دار این
اخبار است سیچ نزد و کنایات اخبار رنگاری را بیان نزد خودی
قبل این میزندیمه است که اخبار از کدام درست بیشند شنکل
ماشند که در وی مرفت دن دیست طیون حص
بدینه پرستخانه شاهست بیشود علاوه بر اینکه در پرستخانه بود
وزنیهای او بایت غیر پیشید و مسنه لکت ال اد پاسکونید
ایل بیشند از اخبار نیزند در توان اکر اخبار طبع نهاده
مدلک اخبار است آن در آیه و باین یکشند افت مرتز شد و بایه
اد اینه خود را از این که نیاز استی هست پر منع دارد و پر نزد اینه
سلف است شنیده و از سردم دولت فتح طلاق و گند و از اینه
هم کنند و دن ای این طبق اینه پیشند دن اینه شنیده

عصر مدد کارخانه های کم سبیله فرموده
میل المیتین زنده های شناسنامه های از خواست
دو جلسه داشت و در خیر خواهی محstem ایامی مدن تقدیری
مراهشتر نیست شری مرقوم رئیس دادگاه
ستهای بندۀ الکاء آنای حاجی سید علی المیتین سلطان احمد
با سخن حسن که پسر ای مردم فقیر کسان کو خلاصه را می داشت
ملکه استاد امیون در آنسته شفیر مایانی که این
کند و حباب نمایان و مارع انتی پروردید اساساً عذر کرد
پیا بیهوده ای از انسانه های دارد و بوده سرا پنجه دارد
گذشتند و اراده ای از دست ساره خود سیاسی نموده اند

و این خلاصه مطلع در اجنبت نیست و دو چند نیز به همان
ذیر قضا و سفر را در آن تاکت کرده باشان شاشت
ناطمه تراحت طاها بر حکم عادت بیضاییست
اینکه نیز سلیم و دشمنی غایب است بشرط اینکه
گفتم از گذشت شکایت ام اصلن بیزد و گوچیخ از این
غایت شکایت نیاشت و در هنام در دهشتن از سعادت
نماییست باید (دو دوست) در شناسند حق بحث
کمبل پروردید و باز پیوستند (پارسیل با) در میان
ویانی میانه که صاحب پیمانیست در میانه نیاز
طلب بخشد و خوش قیمت برای زاده ایمیت برایست
خوبش نیز شیوه و متأسف نیامده پی مایی نیز
از شعده خود کیستی پیشبت باول شدت خود خدای آن
ششم است که سلطنت عالم شکستن حقیقی زیگانی
کیستند و میعنی دزد و مغلوب شده اند و باید روپو
در این میتوانست مقصداً این مذکورات خطاگون
نیستند بلکه مزاده اینه گمان نیست بر خطا پر
روی هم گذاشت پاره این در داده ایمیست دایی اینها
رسانایی فیض میزد آیا هم از زدن را شناسایی در میانه
ز استبری و مایمیر در آن آمد و مادر از بی به پی آیه که
بر عرض خود فاعلیم با پیویک گفت علیم غافل کر میگش
بر عرض خود شدم ایاده ای از برای امکن است بحال
بل محال نیست علاوه بر این دو اینم داده بشترین طبقه
اگر بوجیب بدلن پیش و خیر نمایی این معاشر است
اینکه بجهودی سلسلی روز تاریخ نویسندگان در جهان
که در آنینه از اینه داده دامادی میخواهد همچنانه
همچویی میباشد و نیز گذشت بکته عوچ باشیهای
قدیمی نزد خود ایم فرماد (عیاوه الدین)
اساس ترقی از نزهه و دهنه
این دزد و هر جای عالم پیش کار پر و غرام دارد و این پیش
تمام از دهی بکتاب مذشده است مکاتب ایران
پر و غرام نماده لام است پیشگل دوستی پر و غرام شکایت
و پیشگاهی میشی میشی و لطفه از پیشگاهی میشی در اینجا
دزد و هر فرز بکشند از علامی اینهم کثر اللہ الشامل شیعیان
میباشند ایران و مذهب خلفت پیشگاهی میشی داشتند
و در کسر ساخته از ملة سخنگلیم بکلیم بود و کسر قیمة

این بندگو نیز میگویند من میخواهم درین مکان تجربه شنیده ام که
این بندگو که نیز میگویند من میخواهم درین مکان تجربه شنیده ام
این بندگو سار بر قبیل المیش میگذرد و درین مکان تجربه شنیده ام
درین بدلیک تجربه داشت که نهاده ام این را باز استفاده نمیخواهد
پس این قبیل دو فقره از این میش را باز کرد هر چهار داشته
از قبیل این دو فقره از این طرف دیگری باز نداشته بود و بدینگاه
اینکه باز از دو فقره از میشها این بروزه بجانب آنها یعنی
بد المیش میش شد و بعد از این میش را باش
می اورده و کل این بیانات را ایگویه میاره که در کده در پیام
میبینیم که در خود شما نیز این میش را بسته به میله لایقیت در میانه
ساقی می رسانان بسیار می فعالیت نمایند که خدمت میکنند و از
آنکه میشند و میگفته شده خدمت ای امنه از این میش نمیشون
فسد میگزد و میگذارد و میگفت این میش را اینجا که
اینها اسلام آزادی خواهند کرد این میش را میشوند و این میش میگذارند
خدمات پیش از درود و پیش از آنکه عزمت میشان بنمایند میگذارند
عازم میشند و از این طرف سفارت اغلبین دولت میلرین
۱- سعدی از میرزا مشهدی

بیکم در بین دو
بعندهم شد من به ده در میان می آمد که بنا شد تا همین زمان
کتاب خود را که با همان نهضتی می پاره ام با سلط خود و آن را
شروع نموده شان آنست بدینه بتوسط افسوس داده درین
بله این تکرار آنها مادر من می شد و دلکم سخنی از دولت نداشت
که بنا ب آنها از لایه در روانه میگذاشت که شنید اینها همچنان
است بیچاره بیش از پس از های خود فتح علی شان نیاره خواه
پدر ایشان این افسوس کوتاه حرم قبیلان پلکی محیی چشت
نمایش اشت اشیدان نیز برای موسی بن علی اول الله بکویه زندی
اهل سنت و مشیمه را یا هم راه روزگار یکی سیمیک عالیش شد
که گر نموده پیروسته شان دل مدنگد از دولت و دولت
جهان کار را از هم داشتند و شنید میگذشتند میریست گهر غصه
شنبه میان این عجیب نیزه را در جهان از همان رسانید (۱)

(فیصل قوه عبود طحان)

(اسفار) (۲)

غريب ایم ول ایمیست و چه اشی دیدن نام ایم
که چون کوئی بیان مثل ایمیست که کوئی را استعمال کرده باشی
که مایوس و باران نمی باشد
و چون در برخورد میال بگذرانی بقدرت شنیدش را بنا فی کار خواهد

کرده و اندیعه کنترل کیا یعنی همه کل زیر و او را پسورد نمایی می‌کنند
برای این دستورات مسادقت با آنکه کسی کو کنفرانس
دستورات است که باید در سیم راهی فتح شود تا اینکه کسی که
در سیم صادر امت بیرون نماید نمایم که از این کار مطلع شوند
توبه علامی اعلیٰ ایران که از این کار مطلع شده
بطریف سلطنتی سلطنتی است

یعنی جمال ملک هاربیکل که نزدیک نان گرفت اینست که این راه را میگذرد
این پادشاه هرگز که ملاجی اسلام ایران کفرالاسلام شدند
آنچه بودیات فتح و دو دیگر آنچه ایله و قیارات خارجی که نهاده
بودند درین اینچنین درین سه میکنند پس از مدتی
درین ادم ماری میگند که عالمی ایران ترقی خود را داده باشد
لهمت شدید که درین زمانیست که شیخ عجمی افغانی
حمد و صدیق اهل اشکنی خداوند را که که کم فروع از دروغ آنها
پیشی ایکار زده ای عالمی بالحقیقتی میگفت شیخ عجمی افغانی
پیش از مذکور شده خود غصنه شیخی اینها که نزد پیشی داشته
بروز طغی کرد و عالمی اسلام را که شرکه ای امشاعر پس از
دارند و این را رسیده باعث شفاعة و لطف و یاری گی بگفت
شیخی اشکنی خداوند را که داشتند میگفتند میگفتند
و چونه و فرماین اتفاق کردند حق ایشع را فتح خواهند گشودند و
 تمام اتفاق اینها را گردید که فی العین آنها کمال اتفاق داده
حاج و آنها میگند اتفاق دایلیتی ای عالمی بالحقیقت اینجا خود
از خاندان پسرخانی دلیل شده عالمی خود را پیشتر از گران میگفت
یعنی گرفتگی از اول — عالمی اسلام طغی ایله از دو فی ای
با احکام شریعت مذکوره مخالف بیشتر از رحیمات شفاعة و دوستی عالمی
احصل من ایله و گران اقسام خود عالمی هستند هر چند ایله
اصح ایله ایله ایله شاء — فرا دوه ایله ایله ایله ایله ایله
یا ایله
شتری پردازند و راه ناشی حکایت شدند و بالآخر ایله ایله
حیمه شدند و که بانی بربادی و خیال دین مخصوص اسلام است
و رایان ساری و خواری خسته هم که زید را سچ و اسطوره ایله
علم و مخل کرد ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
مشک ایله
سته شش ایله
ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله
ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله ایله

خودشان پیشنهاد نمایند و توان این خنده را در فناوری می‌نمایند
و دشمن را مالکت خود را کنیم

سلام منیست شم سک بازیزد بگذشت پر شدنی
نمیتوان از این دار داد
نامصری منظمه تبریز
در بیان فرق علمیه فرنگی و فردیست که آنها را با جایت
و سلیمان پوران میدانند و اینجا اشاره نمایم و در خواهش
انسانیت و فیض چشمین یکی است که جایزه این اخلاق را
و اتفاقی های بین دو مملکت یونان و آفریقی میگیرد
سالار و بدل را که از گزند و دود و زیواره استیا می بخشن اینکه
و خون پرخشن بناست و طایفه شنبوره و سرمه شرمه و لیخن و یعنی
سلطانیل به وجود بدهد را از این جمله ایں اعطا می شوند
با این عجیب اسلامیان که قدر شریعت نداشتند که نیز پیغمبر
چشمی است مفت از این ایامی را کار مرد و این چشمیم
از شناسی قصیقین یا غافریت که است فیض از این یکم که شاهزاد
با این شریعت بجهت داد و ساخته پنهانه و کمال آسف از این
از این مظلوم و ایام که پیران و گذشتگان باشد حق آباد ایجاد
بلوز خوب و خوش رفتار نگردد اندوختی با همراه اینکه بر ساری
اعمال افعال اسلام خود از این چشمیم حال از سر برداشت
مشارت میگیریم که بعد از اینها بخطه ردالت و ضعفی
شماره قدر ایکینه زمانیست که شدید زمان از این آدمه بچشم از
و مملکت ایکنیکه بجهت داد و ساخته پنهانه و کمال آسف از این
میزدند خوبست و چشمیں عصری جهند و کوشش کر میگردند که
و وداد و این این ایامه و قاتم کشیده هم از کسر اتفاق و اقدار درین
و اتفاق ایکل ختم میگذند که از این دو شیش یار ایام که نزد از خود میگذرد
میگذرد که این دو شیش یار ایکل با این خوبی و قدری با این چشمی
برآورده سلام که بیکری ای چنگی و بدل علی و محبی باقی نیست
از عجیب اینهاست این که در تبریز و شهر ایکل شنیده ایلات بله
سازی و جایه متنش با ایم که با اینه لی همچنان شده با اینه لی
بیکل از این دو اسناد در قدرت و ملک ایکل ایم میگردند

اضافه په طهین خورده سجحان الله این خواب
و قربالله که این خواب نیست رک است اگرچه این طبقه
ما دلیں دوستیخواهیم در محدودیت که داریم شدیدم همچو
باقیان بوده اند

سیاه نشانیده است اگر پل هم کیا دی که ترسی اکنجه
دارای بود هم میزد اگر تو نهاده سکریفی در کوچه هایان داشت
و ده ثابت بود
اگر علم متعهده متأمیسی برقی و قوای اینبار دغمه های رسانی
بر دیم قدر ایامی را آهی هم ایامی تانه بشیره ایار و عرض
۱۵ ساعت بجهیزه زده بولوی هشتاد سان را بجهیزه بسته
افسر کی افسر پایه برد ایام که شیم و پس ایام گذاشت
برهه شیم (بازی همیز) که فدا شخص ادویه ایش خواه
گفت که جهاد الله امداده زایران مدد علم است اگر هم
نمایند خود و مطهه بجهت اشرف اسلامی پر در فرش
پاره ملن هزار هم خود صرف منطق و یار آن مومنتی را
و اجنبیست آنهم که بد و کارهای ایجاد گیری ایزین بیچ میتوان
شیخ و لازم فیلیم زیاره که داشتن زبان فارسی و مسلم
یعنی همیشت مطلب بدید و تشریح و خوب و خوبه په بکرد
آنستی همراه با قلب بربان هم سلکم که ایستاد
ششم آنایران بجهیزه همراه را العلم علمان علام ایان
و علم ای ایان ای طبع خط از غصه بیشتریت با ایان
سلامان عذر حضرت رسول ملی ایله داده دار و سلم شیرین
ساز بوده است اگر کوئی بزره داشت که بیکننده داشت
گوشته و اگر کوئی بروه داین منستیک ای اجراء بزیک
جهاد بوده است کوئی که سپه اشایه بران نیکوان ندا
نی تایله خواهی فرموده که دشیار پیشه کان شمشیره
گرس همیشت کشیش میانه همیز سلکم همیز است
و همکن از درب تصدیق یکدین اصل سلیمانی شمشیره را در جهیزه
توب کرده ای و تکنگ این منستیک را کشیده و آن مضر
آهه هستیه نهاده ای شرق و غرب همین شمشیره بوده
اینکه خود را باده دسان و مین باقیگ را میزد
و پنهان کرده بینه دره مسته لاره
میشود که مارانی خام این دشان که آلات جوش

و هشایر پر برد شد تا این در فتنه باشد شاگردان را در آن
محمد اسلام آوردند و زخمی خود را نهادند و ملکه ایشان را
بنداشتم و نیز بحکم اذوره (احسن کل الملتین)

تبيان این مرد را بحسب دادن نارب از دام بدم جم
او سلام آنچه ماجی بیرون گشون شنیدند و بجز اسلام آمدند
سیده محمد کوشق در غرب طه بنشد و ایشان فتحت غم
بلطف امام وادا از امداده نشست اول صلحی اعلام ایشان شد
در سر بریکه این دو شد که ایشان آنچه فرموده اند
که تمام خانی اعلام درین امر مخصوص بپردازند و فرموده بسته
خواهند کرد از زیر نیزه ایشان گفت که اساس این میثاقی
ملک و اسرار از شده و ایشان بگذرد ترقی و راد بسیار

اسیده و ابرکم که خواسته بیان ملکی اعلام ایشان درین امر بگرد
که ترقی اسلام شرط برآن است ام تو موده در سر اخوندی
نموده اند و زیر نیاده از دوست خواسته شد که اراده طلب
نموده اند بیانی از شیخ از شیخ ایشان خواهند شد
دوه پهاران مدارس بگیرند همان کرد و شئی که داشت
است ایشان ایشان بیان کرد ایشان میگفت ایشان
خرف زوال ایشان میگشت ایشان میگفت ایشان
چند نی که معاذ ایشان مدارس که خواهی اعلام ایشان
کیمک از زهره و قنات ایشان میگفت ایشان میگفت

ایشان را بعید نموده و قدره شده شده ایشان مدارس
برآورده است و درست فتوح ایشان میگفت ایشان میگفت
ایران و اسلام ایشان کرد و ترقی ایشان ایشان ایشان
جهت ایشان فتح ایشان شاهزاده است تهدیه ایشان
اسلام و شهادت ایشان میگفت ایشان میگفت ایشان

گرگ ایشان و قدرت ایشان ایشان

(دولت علی عیمه و سودان)

بعن ایشان ایشان که ایشان ایشان ایشان
سلطان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ساقی بود که ایشان ایشان ایشان ایشان
مذهب فرازیت ایشان ایشان ایشان ایشان
دولت علی عیمه و سودان ایشان ایشان ایشان

غیر المتفق آنها پیشتر فت این بخود محتشم ایشان
ایشان فخر که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
خواهان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
خواهی ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
هارون شاهزاده ایشان ایشان ایشان ایشان
دیگر علی خوان نمود

ایشان پیش و میباشد ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

مکانیزم دید و پیش بگیری در این میثاق
وزارت دخواری امروزه اسلام و اسلامیان را بگیری
که پیش ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

که ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان
ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان ایشان

لبری یعنی که نموده و بادینا، هر چیزی که رکست این میت خواهد
در اسلام دنیا را سکم که رکست این میت خواهد
لپشم و حیفته این صافه است شایسته است
پسندیده و ملایم او قسمی شدن چهار یاری میخواهد این
میخواهد که رکسته میتواند این را میخواهد
باشد لذتی با خودی میگیرد و این را میخواهد
الله را میگیرد و این را میخواهد
ملکت عالم پاکارد و این را میخواهد
چون اسلام از پاگرد نمیشود و متعال میگیرد خود را میخواهد
از روی تقدیمه حکام اسلام را قبول نمیگیرد از ملکهای بالای
اکمام خودی فضل یافته ام علی و در حضرتی انتیات احکام اسلام
در بیان میگذشت اینست که حکمیک را میگفت این
فضل بر عیادت هناء، سال من نموده پس و شکرکه شعله فرشت
عطا

حقیقی اسلام یا همکاری ایمپریالیست‌ها مخصوص داشتند تا حقیقی و بیان
مشکل‌های اسلام را در حقیقت از تصویر خواهند
نمایش نمودند. این میان مذاق و مذاق اسلامی میان
روشنایی‌گذاران اسلامیات عربی (با اینکه در اینجا
سکاندیناوی شیخ اسلامی به عنوان نماینده
روز بیست و دو معمتوں آن سعیت داشتند
ایرانی - دوست شفیع سعیت اموزه و تشریف
آورده بودند که از طبقه اکثریت و پیغمبر مخصوص این مذاق از

پسندی - فی الحقیقت دیر شد و ملی سخن در تیکه ایم
کاره رانی برخواهد که ماسته دسته خانه بیان
در عالم حدود داده و اینه داشت و حکم
ایرانی پنهان نماید و انسانه الله خوشبخت آریس طالب بزم از
بسیهای شیوه شناختیم را گویی هم یک آن هم باشیم

در دقت شده
پنهانی - دیشب تمام شبسته بین خناله بودم کارهای
دستیگر بند نهادت برسم و خضرم همچنانکه صورت اثرا براند
چنانحال بسی از اشکاف و تسمیعات مائل کشم در معلم
و شن لیلک هنگامه داده از خوبی سه جهود قشون خضرم بمنون
دولت ایران پیگرد و چند روز بعد استه بخشش این هنگامه
بگفت گفت کنیت کنیت

اذا میقتضیت شرطیه مخفی میست و مخفی فروختم جان الی
و با آین ساین بلکه نہ سوز غفت امده و خود را باشند پذیری شوند
با باشید و در حق این پنهان و شمن این پنهان کر قدم دین و میگش
اسلام را بین شن آنی او استلانه من با آنی در خودی باگوش
لر قدم ذات بزرگ تون هم تهذیب بلکه سبلات را
مشریع چنی آن در آخرت میگشی کر قدم و دعوه این بیعه جان
مال و لاده غلت افسوس زین چه سبست هوا میعنی میست
واسمه الهی قربتی غیره و غیره که از مردم اخصی شرط
این ای میسیست آزاد مسلمانان چهارماکساینکه مرد استلانه
دولو ایکه خود میسیست نگردد آن ولی در نمیعیت باشد و این بد
خود شریکند پر میست باین تفصیل که همان کریم کریم اولین
شرط ماقبلیت اسلام آینی اول بایه میسیت بگشته
بعده کله مطیعه نزیان آنند

پرس و پاسخ و آشکار شده که تمام مولودین اسلام دارند
پرداز خود را تمام شاید آن دانسته ایکی پیش نمیگیرد
یک ایسا سیلان که بحسب در شده بلطف پیریه مذکور شد
اول اسلام که بعیت میگیرد می آزمه دهال آنکه بجهه مولود
اسلام بعیت از زمین است پر آنها در پیوه و بعیت است از
خود شرکت کردی می بازد از این نویسی که گذشت فرمونش
جان اولاد هفت ناموس است در راه اسلام برآورده
و لازم است - حالا چون فرض بعیت از همان مردم کرد
میباشم پوشش شده ام از ایصال ملی با یکان بعیت یعنی
بلکه قابل از این حقیقی و مطلب اصل بعیت فرضیم شی
بسی از میل اسلام لذت حسن نصوح زیانی اینها صفر جله همچو
از حقیقی بعیت اتفاق نمیشود این بعیت یعنی فرضی
ما پیش از نهاده ناشی شد اور در وه این وقت این
اسلام منوط است المربع فاعل مقام است یعنی هر کس فرد
مندی از مقدس اسلام باز نهاده ملی با یکان بعیت است
راه اسلام برآوردن و ماجرا است ام این که
باشه یاران و لذت یکدای این سکم محمد شریعت
ناشیده و پنهان نمود در زمان اور ما از زیاد مولودین
اسلام پسند و مصافحه بازداشت میکند و وقت هلاکت
و بعد از فراموشت از خانه سفید برگردانده و گردان
درین فرقه این همان این بود و میشه هنوز دشیده است که
هر چون کس از این میگذرد و میگذرد و مبارات پیش

تسلیم و رسیده نشانه دارم اعلیٰ قدر از این خدمتی کی ششان در
ترشان بیک آرد دلت اخیوسن هم بی شسبی خدا هم درآشت
اینک صرف تسلیم هدایا بسی کرده با سبیره بسی از کوشا
امیک نایند چون رستم طیار بگریشم زبان جلی باشد
هر زبان هر چیز بیان نمی چن اسلام است لله ایا می است چن پیش
اعلام شرقی گل نایپ کرمه سلیمان کششان طرف خود
دارم من در در این باز خواهیم کرد هر کسی و کوشش بسی که
رویه آزاد است باید برخواهیم آمد ول چون علم کاده همچویی بیشی

فَلِلَّهِ الْحُكْمُ وَالْمُمْلَكَةُ يَوْمَئِذٍ
لِمَنْ يَرِدُ اللَّهُ أَعْلَمُ بِالْأَفْرَادِ

از هشتاد نهاد سالی غلبه برگردید و ثابت شد که سیده
اسلامیان در پی بودن افواه اشان را داده باره عقشان
شنبهای زندگانی است از اشان در کمال حیثیت است این اینها
آنکه اماکنی که ملت عالی و سبب مصلحت اسلامیان آمده است
خرد آورده از خسارت افتاده بیشتر پذیرفته اند با حکم
سیده اسلام بوده است این اساس اتفاقات اسلامیان
قیامت نمودن یا استقلالیت اسلام به شعبه سینی برای
روحانی دیگر شاهدت ماحصل شدید مقصود کریم است
کلیه اسلام را با جمیع بیشه خلافت کرده بیکمیست این بود که اینها
در اسلام پذیرش نداشده اند و تا آنچنانکه این دو را با سلطنت ایام شعبه
داند بودند اسلام را فتح کنند و کوک اقبال اسلامیان بودند
که مالت همدم بودند - این امر ایجاد داشت که سینی لغزی لحظه
بیعت و حقیقت شد و قیمت آن در اسلام پی بود و مخصوص این
بیعت که در زمان رسول خدا اولین شرط اسلام بوده بیست
خبرداری خواهد بیش شد و هنچ درین سینی اتفاقی نیار می بینی
اما بیش داراد است که در بد و اسلام اول رسالت نیافت
یکدنده نه از این بیعت که بیکار کوشیده ای قمن با برزبان جاری
بسخورد و در خود غصیل است و بزرگ بیعت همین
که بزرگ که بیعت است که تکمیل میشیست با پیغمبر عالمیان او
مسکن از این دارند و این بیعت بیکار و بند کوک بیعت
که غصیل و غصیل نهادن تراهم هم اسلام فرض شدند و در قدر
بزرگ اسلام که بیشترین میانه باشد اخلاق اسلام آدمیم بیعت
نه بیعت که از همین است - باشد در لغت سینی مخصوص

ملکیت ایلان و کوه اسکم است مدد و قدران از په
د همانروز داشاد سارهان افزون نظم امور را
در کفت کارهای خیرخواهی درگذشت

همهندی بجانب تامین مودن ایران بهدست رسید
که باید شماره نمایه
ایران - علی بل تامین مملوک ایران سلطنت و پایه هی مشترک و با
تشارک دولت خود را ملک ایلات ایران که ناجنگره
هر وقت اشاره از دولت روز افزون شود و بایان ننمای
رسچه و مصافر نهاده بسیسته که باید در حق افشاء دولت
نهضت شد و بایان خوازه و سرمهزاره

پنجه‌ی - باست است من هم چه مطلب را مصدق
یکم اغلب امای ایران چنگره سلکور و در وفع دشی
جنسی دخود را در شاهد عربی مصائب همین پنهان
آبست و صبور نه فاضله امای آیات که در این امور از این
قری ده ماه و شهر نهاده باید بیان زیاد تر در تهوده
شباهت برتر و بتهه مداری آنها هم زندگی است
و وقت متفقی رفیع دیگر این زمانه اسرار جنگهم شاید از رو
نمایند و قوانین علم رسم کنیت خواهند داشت بلکه معمده زاین نام
و مثل یا آن ساقی ناره و طریق جنگ با این اسلوب بینه
و مثلی همچون جنگ بازی و شمشیر و زدن و شیر و گز
و چسب و قد اراده و شش پیزه ماره و قوه پس کرد و پست
نیزک بازی است آهت هاله بریدگن دینا بخت
بر شک بازی بحسبیست خدا از سلکور چون کاری از
پیشتر نیزه و تسلیم مشهد فرموده بکسر لام پیشی و دستی
که این پیشی نهاده باشد

در ای جناب من میگویند پا اعماق است بست
آن شیک شافت و بگفت او همچو راهش بودی و نه
آنقدر دو خدمت سالیم ترا که همانکه بخواهد کار
پاسخ در چوب پیش بدم میتوانم در میان زبان
و غصه ملخون بله شد که همه عیشته کله داده ام زان
بیشتره میخواهم و حق از آن که بخواست درست شد
خوازم داده بخوبی کنم که گفت شمشیرین بجه دل باز نمایند
نه لطف میخواهم برداشتم و کلم و کلید و کلیدان میخواست
برخورد کرد این میخواسته از افسوس آن میخواسته شوشم
نه داده بخواسته بگیرید از اخراج زر و دیگر بیانات

ل انفع می باشد زمان هنگسته بکشید
شافت بدی و قوت نموده مرد اگل دخیار بور شافت
بین آنها سرفت هر قدم دستان و سفیده از زمان ای خوش صبح

یا از زن پری میبین که لذت آزاده و آزادی را بیشتر دارد
الآخر از عالم است و زدن یک کرد نمک گوشم خود را داد
و گوش خوبیش خالص هست و میتواند سلکتیویتی را نمایند
لیکن فقط ایشان از برآنی مقدار فرسایه است روزی دار
زنان قدری کافی بود آنکه از آنها به شجاعت و تبره
و حسابداری از آنها بسیار شرکت نمیکنند و از آنکه در حقیقی
در هر خط از قاعده درگذشتن و امداد راه اینها را جنبه ای داشت

او زنگ در کان ملها و شسته ها فایله کشت جصون سبب
و شروع و فیض ایشان از تربه پی بخیاره باشد
و نامون را بر شد نظر کرد و بیکهایت خشیان از این
که هر یکت در راه ایگی سانم و افسوس بسیار باعینی شدند
و حسکه زاده عشاں در پیهای تیشیاره تعلیمی شرایه نثار
در سراغ داشت و مکنن بیرون راه سکن فخر بدمادی
من شبکت او را ایشیشند خود دیدند و شمشیره قلی
بکار بینایی کرد و خضرور زد یک هم بزند و بخت باره
و بیزدی شجاعت با یکی کرد و آوزند و خون یکی گیرد
ذات ایتم فرسخ و یکت فرع و مش فرسخ راه بایم بخدا
که در خصوصت اینسته و خبرگارانی گوشیز نیز و دمه
خوب یکی کرد لای خود را فارسی کشند که بروپریش
شود و مابله از مسی کیزین بازی خصوصی خبر
این بود که این وقت پرقدار درست قوادین بنام و
کوکلک دیده امیریست قوام از کوچکیه
که مو این بیک خوار در لافت بوده بنه بگزد و دشجهات

ایرانی - اینجا در مردم ایران مزد و ملکی که در اکنونی
روایت گردید اینکه بینه زاده و شده دو سه هزار هزار تخت
املاک را ایشان ثبت نموده و لیست که مذکوب است
دو لغت ییگرند که این مدد و خوشسته دلایلها مقصده و خاتمه
آنکه در حضرت پنهان
هر داشتی - نه تنی اخواج و عناکره که کسان پیش بینی
ایرانی نهند زیرا کوئی سالانه از موادی بینیست آنها عذر نموده
و خود یهیم درخواست این نوع از تولید بپشتند اما همین قدر

